

Strafferetseksperter river sig somme tider i håret over den måde, vi undertiden putter nye bestemmelser ind i straffeloven på. § 266 b er en af dem, hvor der virkelig bliver roteret rundt, men det har også vist sig, at § 266 b kan anvendes. Vi har jo også i de sidste par år kunnet se andre bestemmelser, der er meget konkret formuleret i straffeloven, så jeg føler mig overbevist om, at det kan lade sig gøre.

Men jeg er da også helt sikker på, at der er mange, der deler justitsministerens opfattelse af, at det juridisk er meget vanskeligt.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Med teknisk muligt mener SF vel juridisk-teknisk muligt, ikke edb-mæssigt teknisk muligt?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Per Dalgaard har en fuldstændig konkret viden om min oplevelse af at være nørdet inden for edb. Når jeg siger teknisk muligt, så taler jeg om juraen, og så går jeg ud fra, at de erfaringer, vi har eksempelvis fra børneporno, kan anvendes også på det her område.

For mig at se er det ikke bare hjemmesideproblematikken, det handler om. For mig at se er det en generel bestemmelse om opfordring og propagandering for selvmord.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil ikke finde hår i suppen, tværtimod, for jeg synes, det er spændende tanker og ideer, fru Anne Baastrup var inde på.

Jeg vil godt spørge: Hvad er efter fru Anne Baastrups mening måske forklaringen på, at en del af vores børn i dag i år 2003 eller 2004 i virkeligheden er så – skal vi sige – psykisk let påvirkelige? Nu siger fru Anne Baastrup selv, at mobning kan føre til osv. Og mobning er jo sådan et modeord, men det eksisterede jo også for to generationer siden, da jeg var ung. Da hed det bare drilleri.

Når man tager unge fra generationer siden, tag Krøniken, Ida, der som 17-årig kommer til København og har 48-timers-arbejdsuge, går 4 timer hver aften på studenterkursus, sidder og læser 4 timer ved siden af, og det gør hun 3 år igennem uden SU, og hun bliver ikke svag. Alt så der var dengang færre selvmord blandt unge, som mange gange blev sendt ud og arbejde i 10-12-års-alderen. Hvad er det, der har gjort, at der,

efter vi har bygget det her store velfærdssamfund op, som vi alle sammen har været med til, så tilsyneladende er en del af de unge, der bliver psykisk eller følelsesmæssigt, skal vi sige, mere svage eller let påvirkelige?

Jeg vil meget gerne være med til den konference, der er nogle, der siger kommer, men har fru Anne Baastrup et bud på, hvad årsagen er til det?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har jeg også beskæftiget mig en del med børne- og ungespsykiatri. Ifølge det, vi jo i hvert fald hører fra psykiaterne, så er det en mangfoldighed af problemer, som børn og unge udsættes for. Det kan være manglende tid med voksne, det kan være store krav, der stilles, som er udefinerede, som ikke er beskrevet præcist, det kan være skilsmisse, det kan være dødsfald.

Der er så mange forskellige elementer, der hver for sig kan pege i retning af, at en ung oplever, at livet ikke rigtig er værd at leve. Så det er en mangfoldighed af ting, tror jeg, der er afgørende for, at en ung kommer i tvivl om, hvorvidt livet er godt nok.

Jeg tror ikke på, at Ida og Co. havde så let et liv dengang, som hr. Helge Adam Møller her beskriver, men det kan vi jo også tage en snak om på et senere tidspunkt.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Tak for svaret. Jeg prøvede ikke at beskrive, at Ida og generationen dengang havde et let liv. Det, jeg faktisk prøvede, var at beskrive, at umiddelbart set med dagens øjne havde de jo et liv, der var meget, meget hårdere, altså arbejdsmæssigt og på enhver måde og ingen støtte, og alligevel kom de tilsyneladende følelsesmæssigt bedre ud af det, fordi der var færre, der dengang begik selvmord.

Det er det, der er det underlige paradoks. Vi har i virkeligheden på mange områder skabt et tryggere og sikrere liv, men måske har der, som fru Irene Simonsen siger, været så meget vat, så meget bomuld, så meget tryghed, at de i virkeligheden bliver utrygge. Jeg ved det ikke, men jeg prøvede bare at spørge.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Ja, men jeg har ikke noget svar.